

ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความปลอดภัย
ในสถานศึกษา ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก
THE RISK MANAGEMENT CAPABILITY OF ADMINISTRATORS
TO PROMOTE SCHOOL SAFETY IN KHUN DAN PRAKANCHON SCHOOL
NETWORK, NAKHON NAYOK PROVINCE

นักสววรรณ จารย์ลี*¹ และดิเรก สุขสุนัย²

Napatsawan Jarnlee*¹ and Direk Suksunai²

*¹⁻²สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

¹⁻²Eastern Asia University

* ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: 67441016@stu.eau.ac.th

Received: September 26, 2025

Revised: March 31, 2026

Accepted: January 9, 2026

Similarity Index: 5.53%

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร และศึกษาระดับความปลอดภัยในสถานศึกษา ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก และ (2) ศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการครูในสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก จำนวน 147 คน ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบง่าย และแบบพหุคูณลำดับขั้น

ผลการวิจัย พบว่า (1) ระดับความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร และระดับความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ (2) ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา

คำสำคัญ: ความสามารถในการจัดการความเสี่ยง, ความปลอดภัยในสถานศึกษา, ผู้บริหาร

Abstract

The objectives of this thesis were: (1) to study the level of administrators' risk management capability and the level of school safety in Khun Dan Prakanchon School Network, Nakhon Nayok Province, and (2) to examine the influence of administrators' risk

management capability on school safety within the network. The sample consisted of 147 teachers, selected by stratified random sampling. Data were collected by questionnaire, and were analyzed by percentage, mean, standard deviation, simple linear regression, and hierarchical multiple regression analysis.

The findings revealed that: (1) both administrators' risk management capability and school safety were at a high level overall, and (2) administrators' risk management capability had a positive effect on school safety.

Keyword: Risk Management Capability, School Safety, Administrators

บทนำ

สถานศึกษาถือเป็นพื้นที่สำคัญในการบ่มเพาะและพัฒนาเยาวชนให้เติบโตเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศ การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องดำเนินควบคู่ไปกับการดูแลความปลอดภัยของนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถเรียนรู้และทำงานในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย น่าไว้วางใจ และเอื้อต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน อีกทั้งการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษานั้นยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความผูกพันต่อโรงเรียน และการลดพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การใช้สารเสพติด ความรุนแรง หรือปัญหาสุขภาพจิตอีกด้วย (กรมสุขภาพจิต, 2566) แต่กระนั้น ยังมีสถานศึกษาอีกหลายแห่งในประเทศไทยที่ประสบปัญหาความเสียหายอันจะส่งผลต่อความปลอดภัย ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ความพร้อมด้านระบบป้องกันเหตุร้าย และการบริหารจัดการเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขและวางแผนอย่างเป็นระบบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566)

จากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2565, หน้า 13) พบว่า สถิติการเกิดอุบัติเหตุในสถานศึกษายังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุจากอาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน การเดินทางของนักเรียน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น โดยเฉพาะโรงเรียนที่ยังขาดระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและสุขภาพของนักเรียน บุคลากร ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งเหตุการณ์ที่สร้างความสะเทือนใจและได้รับความสนใจจากสังคมไทยอย่างมาก คือกรณีเหตุการณ์ไฟไหม้รถบัสที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางทัศนศึกษาของนักเรียนเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2567 ได้เกิดเหตุการณ์ไฟไหม้รถบัสทัศนศึกษาของนักเรียนโรงเรียนวัดเขาพระยาสังฆาราม จังหวัดอุทัยธานี (ไทยรัฐ, 2567, หน้า 1)

นอกจากอุบัติเหตุแล้ว ความเสี่ยงในสถานศึกษายังครอบคลุมถึงภัยอื่น ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมทางสังคมและเทคโนโลยี เช่น ความรุนแรงในโรงเรียน การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ (Cyberbullying) การแพร่ระบาดของยาเสพติด และภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ดินถล่ม และ

แผ่นดินไหว ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ล้วนเป็นภัยคุกคามที่ส่งผลต่อความปลอดภัยและสุขภาพของผู้เรียนทั้งสิ้น (ยูนิเซฟ ประเทศไทย, 2563, หน้า 8) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้ดำเนินโครงการ “SAFE สถานศึกษาปลอดภัย” เพื่อกำหนดแนวทางให้สถานศึกษาเป็นพื้นที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืน โดยปราศจาก 4 กลุ่มภัยสำคัญ ได้แก่ กลุ่มภัยที่ 1 ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็น การทะเลาะวิวาท การกลั่นแกล้งกันในโรงเรียน การทำร้ายร่างกาย ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีและสื่อออนไลน์เพื่อกลั่นแกล้งหรือล่วงละเมิดทางเพศและทางสังคม ล้วนเป็นปัจจัยที่บั่นทอนความปลอดภัยทางกายและใจของผู้เรียนอย่างรุนแรง กลุ่มภัยที่ 2 ภัยจากอุบัติเหตุและสาธารณภัย ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในชีวิตประจำวันของผู้เรียนและจากเหตุการณ์เหนือการควบคุมของมนุษย์ อาทิ อุบัติเหตุจากการใช้ถนนหรือเครื่องเล่นสนาม อาคารเรียนที่ชำรุดทรุดโทรม ไปจนถึงภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม พายุ ลมแรง หรืออัคคีภัย ซึ่งโรงเรียนจำเป็นต้องมีมาตรการเตรียมความพร้อมและแผนการอพยพที่เป็นระบบ กลุ่มภัยที่ 3 ภัยจากสารเสพติดและอบายมุข ปัญหานี้ยังคงเป็นประเด็นสำคัญในสังคมไทย เนื่องจากเยาวชนเป็นกลุ่มเปราะบางที่อาจถูกล่อลวงเข้าสู่การใช้ยาเสพติด การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ หรือการเล่นพนัน ซึ่งไม่เพียงทำลายสุขภาพร่างกายและจิตใจ แต่ยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนในระยะยาว และกลุ่มภัยที่ 4 ภัยจากโรคติดต่อและปัญหาสุขภาพจิต สถานศึกษาถือเป็นพื้นที่ที่มีการรวมตัวของคนหมู่มาก จึงมีความเสี่ยงสูงต่อการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ ไม่ว่าจะเป็นโรคไข้หวัดใหญ่ โรคมือเท้าปาก วัณโรค ตลอดจนโรคอุบัติใหม่ เช่น โรคติดเชื้อโควิด-19 ขณะเดียวกัน ปัญหาสุขภาพจิตของผู้เรียนก็เป็นอีกประเด็นที่ไม่อาจละเลย ทั้งภาวะเครียด วิตกกังวล ซึมเศร้า และปัญหาการทำร้ายตนเองหรือการฆ่าตัวตาย ซึ่งเป็นภัยเงียบที่คุกคามความปลอดภัยในชีวิตของผู้เรียนอย่างยิ่ง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564, หน้า 17)

การกำหนดมาตรการความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรทางการศึกษาสามารถทำงานและเรียนรู้ได้ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยใช้กรอบแนวทาง “3 ป” ได้แก่ มาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน มาตรการที่ 2 ด้านการปลูกฝัง และมาตรการที่ 3 ด้านการปราบปราม เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ปลอดภัยและยั่งยืนที่เป็นลำดับขั้นโดยเริ่มจากมาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน จะมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงและป้องกันมิให้เกิดปัญหาความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา อาทิ การประเมินปัจจัยเสี่ยง การจัดทำแผนความปลอดภัย การจัดพื้นที่ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม รวมทั้งการสร้างระบบบริหารจัดการและฐานข้อมูลด้านความปลอดภัย ตลอดจนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางรับมือภัยคุกคามและอุบัติภัยที่อาจเกิดขึ้นได้จริง มาตรการลำดับต่อมา คือ มาตรการที่ 2 ด้านการปลูกฝัง ซึ่งเน้นการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันภัยแก่นักเรียน ครู บุคลากร และผู้ปกครอง ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอบรมเชิงปฏิบัติการ และการสร้างจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัย เพื่อให้นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ พฤติกรรม

และมีความพร้อมในการป้องกันตนเองจากสถานการณ์เสี่ยง อีกทั้งยังเป็นการปลูกฝังวัฒนธรรมความปลอดภัยในระยะยาวให้แก่ชุมชนการศึกษาโดยรวม และมาตรการลำดับสุดท้าย คือ มาตรการที่ 3 ด้านการปราบปรามเป็นการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว โดยครอบคลุมทั้งการแก้ไขสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย การช่วยเหลือและเยียวยาผู้ประสบเหตุ รวมถึงการฟื้นฟูด้านร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบ พร้อมทั้งดำเนินการตามขั้นตอนทางกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและสร้างมาตรฐานความปลอดภัยที่เข้มแข็ง ผู้บริหารที่มีความสามารถในการจัดการความเสี่ยงจะต้องมีทักษะในการวิเคราะห์สถานการณ์ การคาดการณ์ปัญหา การวางแผนเชิงป้องกัน และการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสม อีกทั้งต้องสามารถจัดตั้งระบบการเฝ้าระวัง การประเมินความเสี่ยง และการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงรุก พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อร่วมกันสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในโรงเรียนอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564, หน้า 18)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่ามาตรการทั้งสามลำดับนี้ จะเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้สถานศึกษาสามารถลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ ปัญหาความรุนแรง และการละเมิดสิทธิในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมสุขภาพกายและจิตใจที่ดีของนักเรียนและบุคลากรทางการศึกษา ทำให้โรงเรียนเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริงและยั่งยืน ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ปกครองและชุมชน แต่ยังเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับชาติ สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งเน้นการสร้าง “สถานศึกษาปลอดภัย” เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างรอบด้าน ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัย จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเอกสารทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่พบว่า ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564; สุมน คณานิตย์, 2558; สุชีรา ใจหวัง, 2561; กนกอร อุณสถานนท์, 2563; กัมปนาท นาคบัว, 2565; รชตภรณ์ ชัยประภา, 2566; Yuto, 2014)

ด้วยเหตุผลที่ว่า ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร และศึกษาระดับความปลอดภัยในสถานศึกษา รวมถึงความเชื่อมโยงระหว่างความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษาในบริบทของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่กึ่งชนบท มีโรงเรียนมัธยมศึกษากระจายอยู่ในเขตภูเขาและชุมชนขนาดเล็กหลายแห่ง อีกทั้งเส้นทางคมนาคมในบางพื้นที่ยังมีลักษณะคดเคี้ยว แคบ หรือไม่มีระบบอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาให้รับมือกับความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการจัดการความปลอดภัยสำหรับผู้เรียน ครู และบุคลากรในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

คำถามวิจัย

1. ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก อยู่ในระดับใด
2. ความปลอดภัยในสถานศึกษา ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก อยู่ในระดับใด
3. ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารในภาพรวมและรายการการส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก หรือไม่

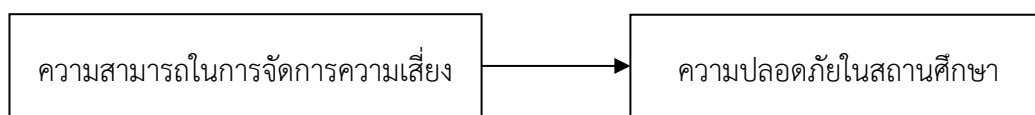
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก
2. เพื่อศึกษาระดับความปลอดภัยในสถานศึกษา ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารในภาพรวมและรายการการที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564; สุมณ คณานิตย์, 2558; สุชีรา ใจหวัง, 2561; กนกอร อุ่นสถานนท์, 2563; กัมปนาท นาคบัว, 2565; รชตภรณ์ ชัยประภา, 2566; Yuto, 2014) ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานได้ว่า “ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก”

กรอบการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการครู ในสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก จำนวน 6 โรงเรียน ปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 223 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 147 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

2. เครื่องมือวิจัย

2.1 แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ประกอบด้วย 3 มาตรการ ดังนี้ 1) ด้านการป้องกัน 2) ด้านการปลูกฝัง 3) ด้านการปราบปราม มีจำนวน 28 ข้อ โดยความเที่ยงตรงของเนื้อหา มีค่า IOC ระหว่าง 0.6 - 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

2.2 แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบบสอบถามเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา 4 กลุ่มภัย มีดังนี้ 1) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ 2) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ์ 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาวะทางกายและจิตใจ มีจำนวน 21 ข้อ โดยความเที่ยงตรงของเนื้อหา มีค่า IOC ระหว่าง 0.6 - 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำส่งและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลระดับความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร และระดับความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปรค่าเป็นระดับโดยใช้เกณฑ์ ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) วิเคราะห์อิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ด้วยสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ วิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบง่าย (Simple Linear Regression Analysis) และวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณลำดับชั้น (Hierarchical Multiple Linear Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร และระดับความปลอดภัยในสถานศึกษา

1.1 ผลการศึกษาระดับความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรการทุกมาตรการ ซึ่งได้แก่ มาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน มาตรการที่ 2 ด้านการปลูกฝัง และมาตรการที่ 3 ด้านการปราบปราม อยู่ในระดับมากทุกมาตรการ ($\bar{X} = 3.98-4.22$) (ข้อมูลตามตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร (n=147 คน)

ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร	ระดับความสามารถ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
มาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน	4.17	.81	มาก
มาตรการที่ 2 ด้านการปลูกฝัง	3.98	.90	มาก
มาตรการที่ 3 ด้านการปราบปราม	4.22	.85	มาก
รวม	4.14	.81	มาก

1.2 ผลการศึกษาระดับความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มภัย สถานศึกษาปราศจากภัยแต่ละกลุ่มภัย ซึ่งได้แก่ กลุ่มภัยที่ 1 ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ กลุ่มภัยที่ 2 ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ กลุ่มภัยที่ 3 ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ์ และกลุ่มภัยที่ 4 ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาวะทางกายและจิตใจ อยู่ในระดับมากทุกกลุ่มภัย ($\bar{X} = 3.94-4.09$) (ข้อมูลตามตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความปลอดภัยในสถานศึกษา (n=147)

ความปลอดภัยในสถานศึกษา	ระดับความปลอดภัย		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
กลุ่มภัยที่ 1 ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์	4.00	1.00	มาก
กลุ่มภัยที่ 2 ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ	3.97	1.00	มาก
กลุ่มภัยที่ 3 ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ์	4.09	1.05	มาก
กลุ่มภัยที่ 4 ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาวะทางกายและจิตใจ	3.94	.98	มาก
รวม	3.98	.98	มาก

3. ผลการศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา

ก่อนดำเนินการวิเคราะห์อิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารกับความปลอดภัยในสถานศึกษา ทั้งโดยภาพรวมและรายมาตรการกับความปลอดภัยรายกลุ่มภัยพบว่า ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่ามีแนวโน้มที่ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารจะส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ทั้งในภาพรวมและรายมาตรการกับความปลอดภัยรายกลุ่มภัย (ข้อมูลตามตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารกับความปลอดภัยในสถานศึกษา ในภาพรวมและรายมาตรการ

	R1	R2	R3	V1	V2	V3	V4	V	R
R1	1.00								
R2	.87**	1.00							
R3	.92**	.77**	1.00						
V1	.59**	.49**	.62**	1.00					
V2	.57**	.48**	.599**	.96**	1.00				
V3	.56**	.44**	.58**	.95**	.95**	1.00			
V4	.59**	.51**	.60**	.95**	.96**	.95**	1.00		
V	.59**	.50**	.61**	.98**	.99**	.97**	.98**	1.00	
R	.99**	.91**	.95**	.60**	.58**	.57**	.60**	.60**	1.00

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

R = ความสามารถในการจัดการความเสี่ยง ; R1, R2, R3 = มาตรการที่ 1, มาตรการที่ 2 และมาตรการที่ 3
V = ความปลอดภัยในสถานศึกษา ; V1, V2, V3 = กลุ่มภัยที่ 1, กลุ่มภัยที่ 2, กลุ่มภัยที่ 3 และกลุ่มภัยที่ 4

จากนั้นจึงดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบง่าย (Simple Linear Regression Analysis) เพื่อศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารกับความปลอดภัยในสถานศึกษา ปรากฏผลดังนี้

ผลการศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารกับความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยภาพรวมความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา (ข้อมูลตามตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 แสดงค่าการถดถอยระหว่างความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value	R	R ²	ANOVA	
								F	p-value
ค่าคงที่	0.93	0.34		2.74	0.01				
ความสามารถในการจัดการความเสี่ยง	0.74	0.08	0.60	9.10	0.00	0.60	0.36	82.84	0.00

เมื่อพิจารณาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในแต่ละมาตรการที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่า ความสามารถในการจัดการความเสี่ยง จากทุกมาตรการ ส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษาในขนาดที่ใกล้เคียงกัน โดยในมาตรการที่ 3 ส่งผลสูงที่สุด ($\beta=0.61$) รองลงมา คือ มาตรการที่ 1 ($\beta=0.59$) และมาตรการที่ 2 ($\beta=0.50$) ส่งผลน้อยที่สุด (ข้อมูลตามตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 แสดงค่าการถดถอยระหว่างความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในแต่ละรายมาตรการที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value	R	R ²	ANOVA	
								F	p-value
ค่าคงที่	0.98	0.35		2.85	0.01				
มาตรการที่ 1	0.72	0.08	0.59	8.85	0.00	0.59	0.35	78.27	0.00
ค่าคงที่	1.82	0.32		5.64	0.00				
มาตรการที่ 2	0.54	0.08	0.50	6.88	0.00	0.50	0.25	87.08	0.00
ค่าคงที่	1.01	0.33		3.11	0.00				
มาตรการที่ 3	0.71	0.08	0.61	9.33	0.00	0.61	0.38	87.08	0.00

เนื่องจากการดำเนินการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารนั้น มีลักษณะดำเนินการเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มจากมาตรการที่ 1 มาตรการที่ 2 และมาตรการที่ 3 ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณลำดับขั้น (Hierarchical Multiple Linear Regression Analysis) เพื่อศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารกับความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยเริ่มจากมาตรการที่ 1, มาตรการที่ 1 และมาตรการที่ 2, มาตรการที่ 1 มาตรการที่ 2 และมาตรการที่ 3 ตามลำดับ ปรากฏผลดังนี้

เมื่อพิจารณาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในมาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่า ความสามารถในการจัดการความเสี่ยง ในมาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน ส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา (ข้อมูลตามตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 แสดงค่าการถดถอยระหว่างความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในมาตรการที่ 1 มาตรการป้องกัน ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value	R	R ²	ANOVA	
								F	p-value
ค่าคงที่	0.98	0.35		2.85	0.01				
มาตรการที่ 1	0.72	0.08	0.592	8.85	0.00	0.59	0.35	78.27	0.00

เมื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในมาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน และมาตรการที่ 2 ด้านการปลูกฝัง ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่า ความสามารถในการจัดการความเสี่ยง ในมาตรการที่ 1 ส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา เด่นชัดกว่ามาตรการที่ 2 (ข้อมูลตามตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 แสดงค่าการถดถอยระหว่างความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในมาตรการที่ 1 มาตรการป้องกัน และมาตรการที่ 2 มาตรการปลูกฝัง ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value	ANOVA			
						R	R ²	F	p-value
ค่าคงที่	0.979	0.346							
มาตรการที่ 1	0.811	0.167	0.667	4.863	0.000	0.59	0.35	29.42	0.00
มาตรการที่ 2	-0.094	0.150	-0.086	-0.628	0.531				

เมื่อพิจารณาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในทุกรายมาตรการ ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่า ความสามารถในการจัดการความเสี่ยง ในมาตรการที่ 3 ด้านการปราบปราม เพียงมาตรการเดียวเท่านั้นที่ส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา (ข้อมูลตามตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 แสดงค่าการถดถอยระหว่างความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในทุกรายมาตรการ ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value	R	R ²	ANOVA	
								F	p-value
ค่าคงที่	0.89	0.34							
มาตรการที่ 1	0.28	0.26	0.23	1.07	0.29	0.62	0.38	29.42	0.00
มาตรการที่ 2	-0.04	0.15	-0.04	-0.26	0.80				
มาตรการที่ 3	0.49	0.19	0.43	2.60	0.01				

เนื่องจากเมื่อมีการดำเนินการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารตามลำดับ 3 มาตรการแล้ว พบว่า มาตรการที่ 3 ด้านการปราบปราม ส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษาเด่นชัดกว่ามาตรการที่ 1 และมาตรการที่ 2

ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในมาตรการที่ 3 ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา จากแต่ละกลุ่มภัย ซึ่งพบว่า ส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา จากทุกกลุ่มภัย (ข้อมูลตามตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 แสดงค่าการถดถอยระหว่างความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในมาตรการที่ 3 ด้านการปราบปราม ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษาจากกลุ่มภัยที่ 1 กลุ่มภัยที่ 2 กลุ่มภัยที่ 3 และกลุ่มภัยที่ 4

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value	R	R ²	ANOVA	
								F	p-value
ค่าคงที่	0.94	0.33		2.86	0.01				
มาตรการที่ 3 ¹	0.73	0.08	0.62	9.51	0.00	0.62	0.38	90.51	0.00
ค่าคงที่	1.02	0.33		3.07	0.00				
มาตรการที่ 3 ²	0.70	0.08	0.60	9.00	0.00	0.60	0.36	81.07	0.00
ค่าคงที่	1.06	0.36		2.960	0.00				
มาตรการที่ 3 ³	0.72	0.08	0.58	8.599	0.00	0.58	0.34	73.95	0.00
ค่าคงที่	1.04	0.33		3.15	1.04				
มาตรการที่ 3 ⁴	0.69	0.08	0.60	8.97	0.69	0.60	0.36	80.51	0.00

*ตัวแปรตาม ได้แก่ ความปลอดภัยในสถานศึกษา ¹กลุ่มภัยที่ 1, ²กลุ่มภัยที่ 2, ³กลุ่มภัยที่ 3 และ ⁴กลุ่มภัยที่ 4

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยของผู้วิจัยพบว่า ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดการความเสี่ยงอยู่ในระดับมากทุกมาตรการ โดยเฉพาะมาตรการที่ 3 ด้านปราบปรามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา สาเหตุหนึ่งอาจมาจากการที่สถานศึกษามีการกำหนดแผนงานด้านความปลอดภัยอย่างชัดเจน มีการประชุมวางแผนและการวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้ผู้บริหารมีทักษะและประสบการณ์มากขึ้น ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับกนกอร อุณสถานนท์ (2563, หน้า 9) ที่พบว่าสถานศึกษาที่มีการจัดทำแผนฉุกเฉิน การอบรมบุคลากร และประสานงานกับหน่วยงานภายนอกอย่างเป็นระบบ จะช่วยให้ผู้บริหารสามารถจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากผลการศึกษาพบว่า ระดับความปลอดภัยในสถานศึกษาทุกกลุ่มภัย ซึ่งสถานศึกษาปราศจากภัย ได้แก่ กลุ่มภัยที่ 1 ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ กลุ่มภัยที่ 2 ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ กลุ่มภัยที่ 3 ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ์ และกลุ่มภัยที่ 4 ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ อยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงถึงการมีมาตรการเชิงรุกและการจัดการที่รอบด้าน ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับ กัมปนาท นาคบัว (2565, หน้า 113–119) ที่พบว่า การวางแผนป้องกันและการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านความปลอดภัย รวมถึงการบูรณาการหลักสูตร เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้สถานศึกษาสามารถรับมือกับกลุ่มภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเชื่อมโยงกับ สุชีรา ใจหวัง (2561, หน้า 50) ซึ่งชี้ว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและบริการด้านความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพจะช่วยยกระดับความปลอดภัยโดยรวมของสถานศึกษา

3. จากผลการศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ที่พบว่า โดยภาพรวมความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา เมื่อพิจารณาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในแต่ละรายมาตรการ ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่า ความสามารถในการจัดการความเสี่ยง แต่ละรายมาตรการ ได้แก่ มาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน มาตรการที่ 2 ด้านการปลูกฝัง และมาตรการที่ 3 ด้านการปราบปราม ส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ในทุกรายมาตรการ เมื่อพิจารณาอิทธิพลของความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในมาตรการที่ 3 ด้านการปราบปราม ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ในแต่ละกลุ่มภัย พบว่าความสามารถในการจัดการความเสี่ยง ในมาตรการที่ 3 ด้านการปราบปราม ส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา จากแต่ละกลุ่มภัย ซึ่งจะเห็นได้ว่าความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ทั้งในภาพรวมและรายมาตรการ ล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ คือ “ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก” ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับ สุมน คณานิตย์ (2558, หน้า 21–31) ที่ระบุว่า การวางแผนเชิงกลยุทธ์ด้านความปลอดภัยช่วยยกระดับประสิทธิภาพการ

จัดการสถานศึกษา และยังสอดคล้องกับ รัชตภรณ์ ชัยประภา (2566, หน้า 91-108) ที่ยืนยันว่ามาตรการป้องกัน ปลูกฝัง และปราบปราม ล้วนมีอิทธิพลโดยตรงต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา

4. จากผลการวิจัยที่พบว่าความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในมาตรการที่ 3 ด้านการปราบปราม ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษาสูงที่สุด รองลงมา คือ มาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน และความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในมาตรการที่ 2 ด้านการปลูกฝัง ส่งผลน้อยที่สุด และเมื่อศึกษาอิทธิพลควบคู่กันระหว่างความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ในมาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน และมาตรการที่ 2 ด้านการปลูกฝัง ที่พบว่า ในมาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน เพียงมาตรการเดียวเท่านั้นที่ส่งผลเชิงบวกต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา แสดงให้เห็นว่า ในมาตรการที่ 1 ด้านการป้องกัน ปรากฏอิทธิพลหรือผลเด่นชัดกว่า มาตรการที่ 2 ด้านการปลูกฝัง เนื่องจาก มาตรการป้องกันเป็นกลไกเชิงโครงสร้างที่สามารถดำเนินการได้ทันทีและเห็นผลในระยะสั้น ทั้งนี้สอดคล้องกับ รัชตภรณ์ ชัยประภา (2566, หน้า 91-108) ที่พบว่ามาตรการป้องกัน เช่น การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยและการวิเคราะห์ความเสี่ยง มีบทบาทสำคัญมากกว่ามาตรการปลูกฝังในเชิงผลลัพธ์ระยะสั้น ข้อค้นพบนี้ยังได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยต่างประเทศ เช่น Yuto (2014, pp.40-41) ที่เสนอว่า มาตรการป้องกันควรเป็นจุดเริ่มต้นของระบบโรงเรียนปลอดภัย

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งนี และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอแนะการวิจัยไว้ ดังนี้

1.1 ควรต่อยอดจุดแข็งด้านการปราบปรามซึ่งมีคะแนนสูงสุด ให้เป็นรูปแบบแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เพื่อเผยแพร่และใช้เป็นต้นแบบในสถานศึกษาอื่น

1.2 ควรเสริมกิจกรรมด้านการปลูกฝัง แม้จะอยู่ในระดับมาก แต่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด เพื่อสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างยั่งยืน เช่น การบูรณาการเนื้อหาในรายวิชาและกิจกรรมของนักเรียน

1.3 ควรพัฒนามาตรการรับมือภัยรูปแบบใหม่ เช่น ภัยไซเบอร์และปัญหาสุขภาพจิต เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต

1.4 ควรจัดทำระบบติดตามและประเมินผลความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน เช่น ระยะเวลาการตอบสนองเหตุ หรือจำนวนเหตุการณ์ที่ลดลง

1.5 ควรจัดทำแผนสำรอง (Contingency Plan) และฝึกซ้อมสถานการณ์จำลองที่ยังไม่เคยเกิดขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมและลดความเสี่ยงในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ได้จริง เน้นขั้นตอนและวิธีดำเนินการ ดังนี้

2.1 ควรจัดให้มีการซ้อมรับมือเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น อัคคีภัย อุบัติเหตุ และเหตุรุนแรงอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีการติดตามและปรับปรุงมาตรการให้ทันสมัยอยู่เสมอ

2.2 ควรพัฒนาโครงการและกิจกรรมที่สร้างจิตสำนึกด้านความปลอดภัย เช่น การบูรณาการในหลักสูตร การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการฝึกอบรมทักษะการป้องกันภัยให้กับนักเรียนและบุคลากร

2.3 ควรพัฒนาระบบเก็บข้อมูลและติดตามเหตุการณ์ความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับวิเคราะห์แนวโน้ม วางแผน และประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในอนาคต

2.4 ควรเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน เพื่อสนับสนุนการป้องกันและรับมือเหตุการณ์ รวมถึงการจัดการฝึกซ้อมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

2.5 ควรกำหนดระบบการประเมินผลทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้การจัดการความเสี่ยงมีความต่อเนื่องและสามารถปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

3.1 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ของสหวิทยาเขตขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก

3.2 ศึกษาถึงลงในกระบวนการคิด การตัดสินใจ และปัจจัยที่เอื้อต่อหรือขัดขวางการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหาร

3.3 ควรทำการศึกษาวิจัยต่อไปโดยติดตามผลความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อนำเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

Yuto, K. (2014). The possibility of holistic safety education in Japan: From the perspective of Education for Sustainable Development (ESD). *International Association of Traffic and Safety Science*, 38(1), 40–47.

กนกอร อุ่นสถานนท์. (2563). การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์(มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 10(2), 9.

กรมสุขภาพจิต. (2566). *แนวทางสร้างเสริมสุขภาพจิตและความปลอดภัยสำหรับนักเรียน*, <https://main>.

spmnonthaburi.go.th/wp-content/uploads/2024/04/ภาวะจิตเวช.pdf

กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). รายงานสถานการณ์ความปลอดภัยในสถานศึกษา. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. กระทรวงศึกษาธิการ.

กัมปนาท นาคบัว. (2565). การศึกษาแนวทางการดำเนินงานรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. การค้นคว้าอิสระศึกษา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ยูนิเซฟ ประเทศไทย. (2563). แนวทางและแนวปฏิบัติในการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก. องค์การยูนิเซฟ.

รชตภรณ์ ชัยประภา. (2566). แนวทางการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาโรงเรียนสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่, 9(1), 91-108.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). คู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2564, <https://web.trat-edu.go.th/wp-content/uploads/2021-A2-2556.pdf>

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2565). รายงานสถิติอุบัติเหตุในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2564. กระทรวงศึกษาธิการ.

สุชีรา ใจหวัง. (2561). การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1. วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 15(28). 50.

สุมน คณานิตย์. (2558). รูปแบบการวางกลยุทธ์ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Online), 3(2), 21-31.

ไทยรัฐ. (2567). ไฟไหม้รถบัสทัศนศึกษา ดับ 23 ศพ สลดเด็ก ม.2 เสียชีวิตหมู่กลางดึก, <https://www.thairath.co.th/news/local/central/2737198>